

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ

ਖੇਸਲਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ

ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1953 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 64-ਡੀ

ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 25 ਮਾਰਚ 1954

ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ-ਤ੍ਰੈ-ਪਾਰਟੀ-ਕੀ ਇਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਇਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਇਨਕਾਰ-ਜਦੋਂ ਸੰਚਾਲਿਤ-ਨਿਯਮ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਆਰ.ਐਸ. ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜੀ.ਪੀ. ਨੇਟ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 9 ਸਤੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ, ਆਰ.ਐਸ. ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਕਮ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਐਸ.ਪੀ. ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨੇਟ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਸਹੀ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। S.P. ਇਹ ਪੱਤਰ ਲੈ ਕੇ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ, 19 ਸਤੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ, S.P. ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨੇਟ ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰੇ।

ਬੈਂਕ ਨੇ ਐਡਵਾਂਸ ਰੁ. 2,000 ਨੇਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਸ.ਪੀ. ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ 27 ਸਤੰਬਰ 1946 ਨੂੰ ਆਰ.ਐਸ. ਮਿਤੀ 9 ਸਤੰਬਰ 1946 ਨੂੰ ਪਿਛਲੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਨੇਟ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ

VOL. VIII]

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

201

S.P ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ। ਆਰ.ਐਸ. ਨੇਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਬੈਂਕ ਦਾ ਬਚਾਅ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਆਯੋਜਿਤ, ਕਿ ਆਰ.ਐਸ. ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਨੇਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ S.P ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ S.P ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਅਤੇ S.P ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਗੁਪਤਤਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਆਰ.ਐਸ. ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਕੋਲ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ-ਨੇਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਹ ਨੇਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਸੌਂਪ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਰ.ਐਸ. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੇਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸਿਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੱਕ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬੈਂਕ ਨੇ ਐਸਪੀ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਐਸਪੀ ਨੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਬੈਂਕ ਅਤੇ S.P ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ R.S. ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰ.ਐਸ. ਨੂੰ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਆਦਿਗੀ ਲਈ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਸਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ S.P. ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਵਾਈ ਐਲ ਤਨੇਜਾ, ਪਹਿਲੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 9 ਮਈ, 1953 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਚੇਤਨ ਦਾਸ, ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 30 ਨਵੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 2,784-11-0, ਰੁਪਏ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣਾ। ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁੱਦਈ ਨੂੰ 2784-11-0 ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਣ ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹਨੁਮਾਨ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਨ ਐਸ ਬਿੰਦਰਾ, ਹਰਨਾਮ ਦਾਸ ਅਤੇ ਡੀ ਕੇ ਕਪੂਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਖੇਸਲਾ, ਜੇ. ਇਹ ਦੂਸਰੀ ਅਪੀਲ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਵੱਲੋਂ 10 ਲੱਖ 2,800 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਲਿਆਂਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। 2,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਫੇਸ ਵੈਲਯੂ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਾਅਦਾ-ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਬਚਾਵਕਰਤਾ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਸਨ।

202

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[VOL VIII

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 721-6-0 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੀ 2,784-11-0, ਰਕਮ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਜੇ ਕਿ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਵਾਅਦਾ-ਨੋਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਾਅਦਾ-ਨੋਟ 2,000 ਰੁਪਏ ਦਾ। ਰਾਮ ਸਰੂਪ, ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ। 9 ਸਤੰਬਰ 1946 ਨੂੰ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ:-

"ਪਿਆਰੇ ਸ੍ਰੀ - ਮਾਨ ਜੀ,

Re: 1865 ਨੰਬਰ 387997 ਦਾ 3 ½ ਫੀਸਦੀ ਜੀ.ਪੀ. ਨੋਟ 2,000 ਰੁਪਏ ਲਈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਨੂੰ ਨਕਦੀ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੋ, ਅਤੇ 2,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿਓ।

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨੋਟ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸਨੂੰ 1940 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਨੋਟ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਵੀ

ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਬਲਿਕ ਰਿਵ ਦਫਤਰ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਵਿਆਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖਾਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇਹ ਪੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਖੁਦ ਬੈਂਕ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸਨ। 19 ਸਤੰਬਰ 1946 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ-ਨੋਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਾਂ ਨੋਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਡਵਾਂਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਸੇ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਨੇ ਰੁ. ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ 2,000 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਖਾਤੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਡੀ. 6), ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। 27 ਸਤੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ, ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਪਿਛਲੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ 9 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

"ਮੇਰੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 5 ਮੈਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਂਕ ਨੇ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ-ਨੋਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਐਡਜਸਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮੁਦਈ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦੇ ਹੋਏ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ-ਨੋਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਦਾ ਬਚਾਅ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹਦਾਇਤਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨੋਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

204

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[VOL VID

ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। -ਮੁਦਈ ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ-ਨੋਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਗੁਪਤਤਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਕੋਲ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ-ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਸੌਂਪ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ-ਨੋਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬੈਂਕ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. (1) ਅਤੇ (2) ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਮੁਦਈ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਕ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ-ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੈਂਕ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. (2) ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ

ਨਿਭਾਈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੇ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਲਿਆ ਸੀ।

ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵੀ ਕੇਸ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

"ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟ A ਨੂੰ, ਇੱਕ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਦਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਏਜੰਟ A ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਜੰਟ ਰਕਮ ਲਈ A ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਵੇਲ. VIII]

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

205

ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਬੋਸਟੇਡਜ਼ ਡਾਇਜੈਸਟ ਆਫ਼ ਦੀ ਲਾਅ ਆਫ਼ ਏਜੰਸੀ, ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 270 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਰੈਬਰਟਸਨ ਬਨਾਮ ਫੈਂਟਲੇਰੇਏ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਪੰਨਾ 270 ਉੱਤੇ ਉਦਾਹਰਨ ਨੰਬਰ 3 ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

"ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚੋਂ, ਕੁਝ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦੀ ਰਕਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, A ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। A ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦਿਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੇ ਸਿਹਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਏਜੰਟ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀ ਨੂੰ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਏਜੰਟ ਰਕਮਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ A ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"

ਇਹਨਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਕੋਣੀ ਸਮਝੌਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਲੈਣਦਾਰ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਚਿੱਟੀ ਆਨ ਕੰਟਰੈਕਟਸ, ਵੀਹਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੰਨਾ 98 'ਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ-

"ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰ, ਜਦੋਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਜਿਹੀ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੁਪਤਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

206

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[VOL. VIII

ਇਹ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਕੇਸ ਹਾਡਸਨ ਬਨਾਮ ਐਂਡਰਸਨ (1) ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੇ।

ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੱਤਰ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟ ਡੀ. 1 ਦੇ ਨਾਲ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਵਾਅਦੇ-ਨੋਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦਾ-ਨੋਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਟੱਲ

ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰਥਨ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਸਨੂੰ ਪੱਤਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪ੍ਰੇਮਿਸਰੀ ਨੇਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ- ਮਿਸਟਰ ਬਿੰਦਰਾ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਰੇਮਾਰ ਏਜਕਲੇਟ ਬਨਾਮ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ (2) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਗੱਲਬਾਤ ਯੋਗ ਸਾਧਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਸਮਰਥਨ ਦੁਆਰਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮਿਸਰੀ-ਨੇਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਮਰਥਨ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਸਮਰਥਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਸਮਰਥਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਾਅਦਾ-ਨੇਟ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 1 ਭੇਜ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰੇਮਿਸਰੀ-ਨੇਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਏਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ- ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ

ਵੇਲ. VIII]

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

207

ਪ੍ਰੇਮਿਸਰੀ-ਨੇਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ- 27 ਸਤੰਬਰ, 1946 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਅਦਾ-ਨੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਿਛਲੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਅਤਿਕਾ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਡਰਟੈਕਿੰਗ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਅੰਡਰਟੈਕਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਅਡਵਾਂਸ ਕਰਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮਿਸਰੀ-ਨੇਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 9 ਸਤੰਬਰ 1946 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਨੇ ਇਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਾਅਦਾ-ਨੇਟ ਵਿੱਚ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਗੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਨੇਟ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। 19 ਸਤੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮਿਸਰੀ-ਨੇਟ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਝ ਪੈਸਾ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ। 19 ਸਤੰਬਰ, 1946 ਨੂੰ, ਬੈਂਕ ਨੇ, ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਐਡਵਾਂਸ ਪੈਸੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।